

מ"ת 20229/04/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו הדואן

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 20229-04-20 מדינת ישראל נ' אבו הדואן(עציר)
תיק חיצוני: 120539/2020

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוחמד אבו הדואן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר, שעניינה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה מהטעם של שינוי נסיבות וזאת על אף שניתנה הסכמה מוקדמת בתחילת ההליך לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. במקביל להגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים כנגדו.

3. על פי עובדות כתב האישום, על רקע סכסוך רומנטי, תקף המשיב את המתלון, שהינו חברה הנוכחי של יוליה, חברתו לשעבר של המשיב.

ביום 21.3.20 בסמוך לשעה 01:30, הגיעה יוליה לביתה ברכב, ביחד עם המתלון, כאשר חברו של המתלון נהג ברכב והמתלון ישב לצידו ומאחור יושבה יוליה. בהגיעם לביתה של יוליה, נעצר מולם רכב מסוג פורד, ממנו ירד המשיב ו 4 נוספים (שזהותם אינה ידועה), כאשר חלקם רעולי פנים, מצוידים בגז מדמיע וסכינים. שניים, שזהותם לא ידועה, נגשו לחלון הנהג וריססו בגז מדמיע את יושבי הרכב, יוליה וחברו של המתלון נמלטו מהרכב בעוד המתלון נותר ברכב. המשיב והאחרים פתחו את דלת המושב שליד הנהג וריססו בגז מדמיע את המתלון ודקרו אותו באמצעות סכינים בפלג גופו העליון וברגליו ונמלטו מהמקום.

4. כתב האישום מבוסס רובו ככולו על עדות המתלון בשילוב ממצאי ט.א. של המשיב על הרכב בו נסע המתלון וכן איכון טלפון נייד של המשיב בקרבת מקום.

5. בדיון שהתקיים ביום 23.4.20 הסכים בא כוחו דאז של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר ועתר לשחרור המשיב לחלופה. בהחלטה מאותו היום, קבע כב' השופט אור אדם, סגן הנשיא, לאחר שבחן את החלופה המוצעת והנסיבות המתוארות בכתב האישום כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה ואין בחלופה המוצעת כדי עמוד 1

לאיין את המסוכנות ולפיכך והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

בסיפא להחלטה ציין כב' השופט אור אדם כי היה ויהיה בידי המשיב להציע חלופה משמעותית, מרוחקת, הכוללת מעצר בפיקוח יכול להגיש בקשה לעיון חוזר, וכי לאור רמת המסוכנות, ללא קבלת תסקיר מקיף לא ניתן יהיה לשקול מעצר בפיקוח.

6. בא כוחו דאז של המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר, לצורך הצגת חלופת מעצר אחרת. לימים, הוחלף הייצוג והבקשה לעיון חוזר נדונה. בהחלטה מיום 4.6.20, ולאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, שבחן החלופה שהוצעה ולא המליץ על שחרור, הגעתי לכלל מסקנה כי אין בחלופה שהוצעה כדי לאיין מסוכנותו של המשיב ולפיכך דחיתי הבקשה לעיון חוזר וההחלטה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נותרה על כנה.

7. הבקשה הנוכחית שבפני, עניינה בבחינה חוזרת של קיומן של ראיות לכאורה למרות מתן הסכמה לקיומן וזאת בשל נסיבות מיוחדות שפורטו בבקשה. למרות היות הבקשה חריגה בהתאם לפסיקה המנחה, מצאתי לנכון שלא לדחות הבקשה על הסף וקיימתי דיון בבקשה.

8. ב"כ המשיב טען כי היות ומדובר בזיהוי הנשען על שני אדנים - גילוי ט.א. על גבי הרכב בו נסע המתלונן וזיהוי המשיב על ידי המתלונן ולשיטתו קיים כרסום ביחס לשני רכיבים אלו. לטענת ב"כ המשיב, לעניין גילוי ט"א, מדובר בגילוי ראשוני בלבד, אין בתיק החקירה חו"ד מומחה ט.א. וזאת במסגרת בירור שנעשה לצורך קבלת חוות הדעת ולשיטתו לאור מחדלי חקירה לא עתידה להתקבל חו"ד כאמור, הואיל והמשיב כלל לא נדגם פעם שנייה.

בנוסף טען ב"כ המשיב כי זיהוי המשיב על ידי המתלונן מוטל בספק, מדובר במתלונן שאינו מכיר את המשיב, בהתאם לגרסתו של המתלונן, הזיהוי מבוסס על היכרות שטחית על פי תמונת המשיב באמצעות תוכנת הפייסבוק ולא נערך למתלונן מסדר זיהוי כנדרש.

9. בדיון מיום 5.8.20, טענו הצדדים בפני, ב"כ המבקשת טען כי אין כל שינוי בנסיבות ולדבריו לאחר בדיקה שביצע, עתידה להתקבל חו"ד מומחה ט.א., בנוסף, הפנה ב"כ המבקשת לזיהוי המשיב על ידי המתלונן, קורבן העבירה. לשיטתו, קיים מארג ראיתי לכאורי מספק, אין שינוי בנסיבות המצדיק את פתיחת הדיון מחדש בשאלת הראיות לכאורה.

יש לציין כי בהמשך לדברי ב"כ המבקשת, הצהיר ב"כ המשיב שכל ותתקבל חו"ד מומחה ט.א. חוזר הוא מהבקשה לעיון חוזר.

10. בהמשך להחלטה מפרוטוקול הדיון ביום 5.8.20, לפיה התבקשה המבקשת להודיע אם אכן תתקבל חוות דעת מומחה ט"א, התקבלה ביום 24.8.20, הודעה מטעם המבקשת לה צורפה חו"ד מומחה ט"א, אשר על פניה נחזית כחוות דעת תקינה. לאור האמור ובהתאם להצהרת ב"כ המשיב, הרי שיש לדחות הבקשה לעיון חוזר.

11. למעלה מן הצורך ולאחר שעיינתי בתיק החקירה, מצאתי כי יש לדחות הבקשה לעיון חוזר גם לגופו של עניין, הואיל ולא מצאתי כרסום במסד הראייתי לכאורי, שיהיה בו לאפשר במסגרת "מקבילית הכוחות" לבחון חלופת מעצר חלשה שנפסלה בשלבים קודמים.

12. למרות טענות ב"כ המשיב לעניין זיהוי המשיב על ידי המתלון, נראה כי בשלב זה של בחינת הפוטנציאל הראייתי הגולמי להרשעה, קיים הרף הראייתי הדרוש ולא מצאתי בו כרסום.

המתלון בהודעתו הראשונה בבית החולים מסר כי מזהה המשיב בוודאות גמורה "...אבל הראשון שדקר אותי ראיתי את הפנים שלו טוב מאוד וזה מוחמד אבו אדוהן הוא מירושלים" (ראה שורות 7 עד 9), המתלון ציין שבאותו היום כאשר היה עם יוליה, היא ערכה שידור חי דרך הפייסבוק, המתלון מציין את הרקע להיכרות בינו לבין המשיב "אני לא מכיר, אני לא מכיר אותו, רק דרך הפייסבוק, היה מלכלך עליי",

גם בהודעה השנייה והשלישית חוזר המתלון על עיקרי הדברים ומציין כי בטוח שמי שדקר אותו זה המשיב, מכיר אותו דרך הפייסבוק כשנה, גם כאשר הוצגה למתלון במהלך ההודעה השנייה תמונתו של המשיב, זיהה אותו בוודאות לאור היכרותם בפייסבוק.

העולה מהודעות הקורבן כי ניסה לדייק בגרסתו, לא העצים את מידת היכרותו עם המשיב, ועם זאת מציין ללא כל פקפוק בשלב זה כי הוא זיהה את המשיב בוודאות בין יתר התוקפים שתקפו אותו.

13. מעבר לדרוש, אוסיף ואציין לעניין הטענה לכרסום הראייתי בכך שלא בוצע מסדר זיהוי למתלון נוכח מהות ההיכרות השטחית בין השניים המבוססת על תמונה בפייסבוק בלבד, כי בית המשפט העליון דן לא פעם בעניין זה וקבע בין היתר, כי כאשר קיימת היכרות מוקדמת בין עד לבין נאשם, די בזיהוי הנאשם על ידי העד ואין צורך בעריכת מסדר זיהוי. זאת אף במקרים בהם מדובר בהיכרות חזותית בלבד (ראה 779/19 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (22.7.19); ע"פ 1551/15 שולי נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (6.9.16)).

14. כידוע, בית המשפט בשלב זה אינו קובע ממצאי מהימנות ואלו מסורים למותב הדן בתיק העיקרי, אולם נוכח מארג הראיות שבפני לא מצאתי כרסום במסד הראייתי לכאורי שיהיה בו כדי לאשר את חלופת המעצר שהוצגו בדיונים קודמים ואשר נפסלו מהטעמים שפורטו בהחלטות קודמות.

15. לעומת הודעותיו העקביות של המתלון, עיון בחקירותיו של המשיב מצביע על מתן גרסה בעייתית, מפנה להודעה מיום 17.4.20 בה מסר שנסע עם אחיו לאשדוד לפני כחודש, לא זכר תאריך מדויק, לא זכר באיזה יום מדובר, זכר כי המדובר היה בשעת לילה. בהמשך, טען כי לא נכנסו כלל לאשדוד אלא היו רק באזור הצפוני, בחוף ליד חברת חשמל, לאחר מכן נסעו ישירות לירושלים, לא נכנסו לתוך העיר אשדוד, הוא נרדם בתחילת הנסיעה וכן לא יודע אם נכנסו לאשדוד או לא. כאשר נשאל מדוע למרות הגבלות הקורונה הסתובבו בחוץ, השיב שאחיו רצה להשתחרר. המשיב לא ידע להסביר כיצד הגיעו ט"א שלו לרכב בו היה המתלון, הכחיש היכרות כלשהי עם המתלון.

16. לאור כל האמור, בשים לב למארג הראייתי לכאורי לעניין זיהוי המשיב, הכולל זיהוי על פי גרסת המתלון, לרבות

קבלת חוות דעת מומחה ט"א, נוכחות המשיב באשדוד במועד האירוע ללא הסבר המניח את הדעת שעה שהגבלות הקורונה היו בעיצומן וכאשר המשיב תושב ירושלים, לא מצאתי לנכון לאשר את חלופות המעצר או אף מעצר באיזוק שעה ששירות המבחן לא בא בהמלצה ונוכח הנימוקים שפורטו בהרחבה בהחלטות קודמות. אשר על כן, דוחה הבקשה לעיון חוזר.

המזכירות תעביר החלטה זו לעיון הצדדים.

ניתנה היום, ט' אלול תש"פ, 29 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.